

Svarte kjolefolder og kåpesplitter blafrer i den nådeløse vinden. Hår leker i brisen som kaster seg rundt enhver. Svartskinnende sko vandrer nølende mot trappa, fulgt av fornektende øyne. Stillhet. Bare stener som knuses av det varsomme opptoget. Ingen våger å lyde mer. Strupen hennes blir trangere.

På trappa blir det kø. Signering. Svart på hvitt skal det vises at du var der. Du ser bildet hans like ved og tenker: "Er det sånn det blir? Nei, jeg vil ikke. Jeg klarer det ikke." Panikken lokker frem tårer som spretter utilatelig frem. Hun kjenner køen bak seg ale seg frem utålmodig. Hun vet dette blir en grusom dag.

På stua samler alle seg for å mimre og lysne følelsene sine. På et mørktlagt soverom et værelse bortenfor, ligger et ansikt hovent som en overfull ballong etter dagen. De gir seg aldri. Bare skjemmer henne for krefter. Ballongen kan sprekke når som helst igjen. "Tante? Hva skal du resten av dagen?" Dumt spørsmål, tenkte hun stille. "Hva jeg skal gjøre? Nei, ingenting." Under dyna er eneste stedet hun kan vise seg nå. "Kan du kjøre meg til butikken etterpå? Tenkte vi kunne kjøpe en pizza?" "Jeg er ikke sulten," svarer hun brått og automatisk. Men så skjønner hun hvor egoistisk sagt det egentlig var. "Okei, bare si ifra når, du!"

"Hvilken pizza liker du?" "Det meste. Bare kjøp en du liker." Matlysten har enda ikke vist seg. Hun føler seg tom. Tom og redd. "Kan du ikke bli med inn, da?" Du må ikke tro du kan gjemme deg fra sannheten. Hver dag utenfor døra er et slag i ansiktet. Klarer du å stenge det ute, står det noen bak deg og gnir det inn igjen. Klarer du å lukke ørene, står det svart på hvitt foran deg hvorhen du er. Du skal ikke få fred og hun vet det. "Okei. . ."

For de gir seg aldri. De vil sørge for at du lider nok til at de får mer å skrive om. Mer penger på andres bekostning. Køen blir kortere og utgangen ser lysere ut enn noensinne. Som det eneste pustehullet under vann. Hun prøver å heve hodet, ikke se ned. "Er ikke det. . ." Hun så ned av ren refleks og hun forsvinner ut til siste redning.

Tabloidene. De sørger for at INGEN glemmer hva som er skjedd. . .